Wierność

Słowem wstępu

Wierność — na podstawie Biblii można o niej mówić w trzech płaszczyznach: wierność Pana Boga względem ludzi, wierność ludzi względem Pana Boga, a także wierność ludzi względem innych ludzi. Kiedy czytamy w Gal. 5:22 o owocu ducha świętego, to wszystkie tam wymienione cechy mówią o wpływie ducha świętego na człowieka. W tym artykule skupimy się tylko na wierności ludzkiej. Jeśli mówimy o wierności, jaką może okazać człowiek, to możemy ją zdefiniować za Słownikiem Języka Polskiego jako wyraz oddania i przywiązania do kogoś, postępowanie zgodnie z zasadami, poglądami i ideami, a także jako niezdradzanie kogoś.

Wierność, czyli konsekwencja podjętej decyzji

Zawsze, kiedy trzeba podjąć decyzję, należy liczyć się z jej konsekwencjami. O ile decyzje „na krótko” z reguły nie niosą za sobą większych konsekwencji, o tyle te realizowane w dłuższym wymiarze czasu już tak. Wybór szkoły, partnera, studiów, poświęcenia, posiadania dzieci itp. to poważniejsze decyzje niż te, co zjem dzisiaj na obiad, w co się ubiorę czy jaki film obejrzę. Poważniejszymi są m.in. z tego powodu, że wymagają większego wysiłku, by je zrealizować.

O ile ciężko mówić o wierności względem szkoły czy studiów, bo są to sprawy, które dotyczą tylko jakości życia materialnego tu na ziemi, to w kwestii partnera, przyjaciół czy poświęcenia wierność jest już bardzo istotna. Deklarowana jest ona bowiem względem innego człowieka lub Pana Boga, a także ma wpływ na życie duchowe i na naszą przyszłość.

Przykłady wierność w Biblii

Przesłaniem Biblii jest to, aby człowiek uwierzył Panu Bogu i podjął decyzję pójścia za Bożym wezwaniem do upamiętania się i naśladowania Pana Jezusa. Decyzja ta, jak również te opisane powyżej, jest z gatunku tych realizowanych w dłuższym wymiarze czasu, dlatego nie mogło w Biblii zabraknąć przykładów i anty przykładów wierności.

Jako pierwszy na myśl przychodzi mi Hiob (Księga Hioba) – utracił on cały majątek, rodzinę, a także został dotknięty trądem, co wystawiło na próbę jego wierność względem Pana Boga. Mimo tych wszystkich doświadczeń Hiob do końca zachował wierność Panu Bogu i na koniec zostało mu to wynagrodzone.

Kolejny przykład znajdziemy w księdze Daniela (Dan. 6:8-24). Daniel mimo zmiany w prawie zakazującym modlitwy do innego boga lub człowieka niż król Dariusz, był on wierny i dalej modlił się do Pana Boga. Podobnie trzej młodzieńcy (Dan. 3), którzy nie pokłonili się posągowi i zostali wrzuceni do pieca ognistego. Obydwa te przypadki opisują wierność Panu Bogu nawet w obliczu zagrożenia życia.

Wspólną cechą bohaterów z powyższych przykładów jest prawidłowe rozumienie służby, której się podjęli oraz związanych z nią wyrzeczeń i prześladowań.

I jeden antyprzykład: Judasz (Mat. 26:14-16) – znał nauczanie Pana Jezusa, widział Jego cuda, a mimo to zdradził swojego Nauczyciela za trzydzieści srebrników. Trudno stwierdzić, co dokładnie sprowokowało Judasza do zdrady, być może chwilowe opętanie, a może chciwość, zazdrość; w każdym razie nie dochował on wierności Panu Jezusowi i Go wydał.

Wierność dzisiaj

Autorzy ksiąg biblijnych, kiedy opisywali historię świata, z reguły kładli nacisk na te największe wydarzenia z życia ludzi, mające największe znaczenie dla historii lub niosące najwartościowsze lekcje. Nie spotykamy się raczej z opisami codzienności tych ludzi — możemy to jedynie wnioskować z kontekstu każdej historii. Kiedy natomiast mówimy o wierności w naszym życiu, to powinniśmy mówić o wierności na co dzień. Najpewniej nie będzie na tyle charakterystycznego momentu, o którym powiemy, że wtedy nasza wierność została wypróbowana. Lepiej jest żyć z nastawieniem, że będzie ona sprawdzana codziennie; zawsze, na każdym kroku i każdego dnia być gotowym na próby naszej wierności. W podobnym tonie mówi Pan Jezus w przypowieści o wiernym i niewiernym słudze (Łuk. 12:35-48). Nie wiemy, ile czasu będzie trwała nasza duchowa wędrówka, ale najważniejsze to być wiernymi cały czas.

Dochowując wierności, oddaje się cześć Panu Bogu:

Ażeby wypróbowana wiara wasza okazała się cenniejsza niż znikome złoto, w ogniu wypróbowane, ku chwale i czci, i sławie, gdy się objawi Jezus Chrystus – 1 Piotra 1:7.

Obecnie na świecie mamy wiele pokus, które testują naszą wierność. W kwestii małżeństwa będzie to koleżanka z pracy albo kolega ze studiów (1 Tes. 4:3-6), w kwestii przyjaciół pokusami mogą być plotki na ich temat (Jan 15:13), a w kwestii poświęcenia Panu Bogu pokusą może być niechęć do mówienia, w co

wierzę i komu zaufałem (Mat. 10:32-33).

Wierność to cecha, jakiej Pan Bóg wymaga od swoich dzieci zarówno w relacjach międzyludzkich, jak i względem samego Siebie. Pan Bóg zawarł z człowiekiem przymierze, czyli taką umowę, w której On zapewnia wierność (5 Mojż. 7:9) i tej samej wierności oczekuje. Za wypełnienie tej umowy Pan Bóg daje nagrodę życia wiecznego (Obj. 2:10).

Tak niechaj każdy myśli o nas jako o sługach Chrystusowych i o szafarzach tajemnic Bożych. A od szafarzy tego się właśnie wymaga, żeby każdy okazał się wierny – 1 Kor. 4:1-2.

Zwieńczenie wierności

Na koniec zostawiam kilka wersetów, które mówią o tym, że wierność zostanie wynagrodzona, tym samym życząc jej wszystkim czytelnikom:

Mat. 25:21 – *Rzekł mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny! Nad tym, co małe, byłeś wierny, wiele ci powierzę; wejdź do radości pana swego.*

Obj. 17:14 – *Będą oni walczyć z Barankiem, lecz Baranek zwycięży ich, bo jest Panem panów i Królem królów, a z nim ci, którzy są powołani i wybrani, oraz wierni.*

Jak. 1:12 – *Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują.*

Daniel Sobolewski